

14/02/2025

Per què les autocràcies permeten que els seus ciutadans a l'estranger votin?

Avui dia, 141 països han adoptat lleis electorals que permeten als emigrants votar a les eleccions del seu país d'origen, un increment significatiu respecte als mers 38 països de fa tres dècades. Aquesta tendència aparentment paradoxal planteja una qüestió intrigant: per què els governs autocràtics concedirien el dret a vot a ciutadans que han fugit del seu règim? Un estudi del projecte MIGRADEMO analitza aquest fet i ofereix noves perspectives sobre el tema.

iStock/8213erika

Les autocràcies amplien el dret a vot per reprimir i cooptar els seus ciutadans a l'estranger alhora que legitimen el seu govern tant a escala interna com internacional. Aquest estudi revela que els règims avaluen curosament els riscos en funció de la composició i la localització de les seves diàspores. Les diàspores que resideixen a països democràtics són sovint percebudes com una amenaça a causa de la seva habilitat per organitzar-se i mobilitzar-se contra el règim (efecte de destinació democràtica). Els refugiats polítics, especialment, solen ser crítics actius dels seus règims d'origen i capaços d'organitzar l'oposició (efecte de diàspora hostil). Aquests riscos plantegen dubtes a les autocràcies sobre estendre el dret a vot a les diàspores en aquests entorns.

Encara més, l'estudi destaca que els cops d'estat exitosos poden incrementar significativament la probabilitat de concessió del dret a vot a la diàspora. Els nous règims, impacients per reforçar la seva legitimació tant interna com internacional, utilitzen el dret a vot com un senyal d'intenció democràtica. Aquesta estratègia els ajuda a promoure relacions amb potències estrangeres i a cooptar membres influents de la diàspora, de manera que transformen possibles crítics en aliats.

Més enllà de la legitimació, concedir el dret electoral permet als règims monitorar i suprimir potencialment la discòrdia entre els ciutadans a l'estranger. El registre de votants, el vot en persona i les campanyes electorals serveixen com a mecanismes de recollida d'informació de les activitats de l'oposició així com d'identificació de les bases de suport, fet que amplia l'abast del règim més enllà de les seves fronteres.

Aquesta recerca ofereix perspectives valuoses sobre les estratègies de les autocràcies en la concessió del dret a vot a les seves diàspores. En adoptar selectivament pràctiques democràtiques, aquests règims pretenen enfortir el seu control i es demostra com les institucions democràtiques poden readaptar-se al servei dels objectius autoritaris.

Nicolas Fliess

Departament de Diversitat Socio-Cultural

Max Planck Institute for the Study of Religious and Ethnic Diversity, Germany

fliess@mmg.mpg.de

Ali Kiani

Investigador independent

Eva Østergaard-Nielsen

Departament de Ciència Política i Dret Públic

Universitat Autònoma de Barcelona

eva.ostergaard@uab.cat

Referències

Fliess, N., Kiani, A., & Østergaard-Nielsen, E. (2024). **Why do autocracies enfranchise their citizens abroad? A large-N event history analysis, 1990–2010.** *Democratization*, 1–25. <https://doi.org/10.1080/13510347.2024.2383795>

Aquest article està disponible en accés obert. Podeu trobar més informació sobre MIGRADEMO al lloc [web](#) del projecte.

[View low-bandwidth version](#)